

W stulecie urodzin Kazimierza Secomskiego

Dnia 26 listopada 2010 r. upływa sto lat od narodzin Kazimierza Secomskiego, naszego wybitnego Kolegi, wieloletniego wiceprezesa Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w latach prezesury Edwarda Lipińskiego.

Kazimierz Secomski to postać wielkiego Polaka, który swą niestrudzoną, bezinteresowną aktywnością na wielu niwach zapisał się trwale w historii naszego kraju i w pamięci swoich licznych przyjaciół i współpracowników oraz naszego Towarzystwa. Wybitny uczony, teoretyk polityki gospodarczej i gospodarki przestrzennej, laureat Nagród Państwowych, był jednocześnie wysokiego szczebla działaczem państwowym, który przez długie lata zajmował się praktyczną realizacją polityki rozwoju kraju. Znakomity nauczyciel akademicki, wychowawca wielu pokoleń młodzieży, był też zaangażowanym, apolitycznym działaczem społecznym, który swą aktywnością służył Polskiej Akademii Nauk, Polskiemu Towarzystwu Ekonomicznemu, Polskiemu Towarzystwu Demograficznemu, Towarzystwu Rozwoju Ziem Zachodnich, Społecznemu Towarzystwu Odbudowy Zabytków Krakowa i wielu innym. Był twórcą i wieloletnim przewodniczącym rządowej Komisji Ludnościowej. Zyskał sobie szerokie uznanie i sympatię zarówno w kraju, jak też zagranicą, o czym świadczy powołanie na członka honorowego Klubu Rzymskiego. Wszędzie dał się poznać jako człowiek wielkiej mądrości i taktu, a także niezwyklej życzliwości dla ludzi, otwarty na potrzeby ludzkie i zawsze – z cechującą go skromnością - gotów do pomocy i zapobiegania krzywdom. Niejedna organizacja społeczna i niejeden człowiek mają powody, aby z wdzięcznością pamiętać to, co dla nich uczynił.

Należał do pokolenia, które kończyło studia i rozpoczynało pracę zawodową w II Rzeczypospolitej w okresie wielkiego kryzysu światowego i późniejszej depresji. To doświadczenie musiało wyostrzyć jego wrażliwość społeczną, tak wyraźną w jego działaniach. Studia w Wyższej Szkole Handlowej ukończył w 1931 roku i wkrótce potem rozpoczął w tej uczelni pracę jako asystent. Stopień doktora nauk ekonomicznych uzyskał w 1939 roku i zaraz potem historia przeznaczyła

mu rolę żołnierza kampanii wrześniowej jako oficerowi Wojska Polskiego. Uniknąwszy niewoli, stał się w czasie okupacji hitlerowskiej aktywnym uczestnikiem tajnego nauczania. Gdy tylko po zwycięstwie nad Niemcami powstała możliwość działania, natychmiast skierował swą energię i siły twórcze na dzieło odbudowy kraju. W ramach nowoutworzonego Centralnego Urzędu Planowania jako jeden z jego dyrektorów włączył się do pracy nad Trzyletnim Planem Odbudowy i Rozwoju, zajmując się polityką inwestycyjną. Łącząc tę pracę z działalnością naukową, szybko stał się autorytetem w dziedzinie planowania inwestycji i metod oceny ich efektywności, jak również w zakresie przestrzennego kształtowania działalności inwestycyjnej. Gdy w roku 1956 utworzona została Rada Ekonomiczna, został od razu jednym z jej wiceprzewodniczących. W późniejszych latach, w okresie pierwszych prób otwierania gospodarki po roku 1970, jako wybitny, choć bezpartyjny ekspert, został obarczony odpowiedzialnością decyzyjną, zajmując kolejne wysokie stanowiska rządowe. W końcu, w roku 1980, został powołany na stanowisko zastępcy Przewodniczącego Rady Państwa.

Intensywna praca zawodowa i funkcje akademickie w Szkole Głównej Handlowej nie przeszkodziły Kazimierzowi Secomskiemu w aktywnej działalności na terenie Polskiej Akademii Nauk, do której został wybrany w roku 1960. Przez wiele lat był członkiem Prezydium Akademii oraz przewodniczącym Komitetu Nauk Ekonomicznych. Był też czynnym członkiem szeregu innych Komitetów PAN, jak w szczególności Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju, Komitetu Badań nad Zagadnieniami Społecznymi oraz Komitetu Naukoznawstwa. Był jednym z pomysłodawców i twórców utworzonego przed trzydziestu z górą laty Komitetu Badań i Prognoz „Polska 2000” (noszącego obecnie nazwę „Polska 2000 Plus”), którego aktywnym uczestnikiem pozostał do końca życia.

Był zawsze, aż do końca życia, blisko i serdecznie związany z Polskim Towarzystwem Ekonomicznym, którego był jednym z członków założycieli jako uczestnik Zjazdu łódzkiego z 1945 roku. Wniósł bardzo wiele treści zarówno do

**programów intelektualnej działalności Towarzystwa, jak też do jego
praktycznego życia organizacyjnego. Towarzystwo nasze zachowuje Go
nieprzerwanie we wdzięcznej pamięci.**

Zdzisław Sadowski